

Nr 44

Av herr Larsson, Thorsten, och herr Mattsson, om viss ändring i vägtrafikförordningen.

I vägtrafikförordningen 51 § stadgas följande: »Fordon, som under mörker är uppställt å väg annorstädes än på parkeringsplats, skall, såvida tillfredsställande vägbelysning ej är ordnad, vara försett med belysnings- och reflexanordning — — —.»

Detta stadgande är givetvis tillkommet för att minska riskerna för påkörningsolyckor. Tyvärr har emellertid icke ifrågavarande olyckor kunnat förhindras på ett tillfredsställande sätt. Alltför ofta inträffar svåra olyckor, i de flesta fall med dödlig utgång, då en vägtrafikanter för sent upptäckt att ett framförvarande fordon varit ett stillastående fordon. Det är svårt att i mörker bedöma huruvida ett fordon på något avstånd är i rörelse eller stillastående. Andra orsaker har också bidragit till denna kategori av mörkerolyckor, exempelvis skymmande fordon eller föremål. Vidare inträffar de mest svårartade olyckorna av detta slag i de flesta fall på de starkt trafikerade huvudvägarna.

I vägtrafikförordningen 49 § 2 mom. stadgas följande: »Stannande eller uppställning på väg får icke utan att trafikförhållandena det föranleda äga rum: a) på motorväg annorstädes än å parkeringsplats.» Samma stadgande borde gälla på alla huvudleder efter mörkrets inbrott, exempelvis genom införande av tillägg i vägtrafikförordningen av följande lydelse: b) efter mörkrets inbrott på huvudled annorstädes än å parkeringsplats.

Ett sådant stadgande skulle inte bara eliminera riskerna för nämnda olyckor på huvudlederna utan också i allmänhetens medvetande inpränta risken för sådana olyckor över huvud taget.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta om sådan ändring i vägtrafikförordningen som i motionen åsyftas.

Stockholm den 20 januari 1960

Thorsten Larsson

T. V. Mattsson